

Elképesztő aljasságra készül a Fidesz Józsefvárosban. Ha ezt megteszik százak kerülhetnek utcára

Írta **Garai**

Miközben a felszínen folyik a józsefvárosi időközi polgármester-választási kampány, aközben a mélyben rettenetes folyamatok zajlanak. Nem valamiféle új folyamatról van szó, csak éppen most jut el a végjátékhoz a kerület lakásállományának a felszámolása, a bérlakások privatizációja.-írja Dr.Győri Péter összellenzéki polgármesterjelölt, Facebook bejegyzésében.

Íme a részletek: Mindenki elképzelheti, milyen állapotú épületek, lakások azok, melyeket nem éppen jó módú lakói mindeddig nem vásároltak meg. Igen, a rendszerváltáskori 36 ezer bérlakásnak mára nem több, mint 13%-a maradt önkormányzati tulajdonban. Ennek a megmaradt 4800 bérlakásnak körülbelül a felét tervezi eladni Józsefváros jelenlegi vezetése, melyről még 2016. decemberében döntöttek. Ugyanekkor döntöttek arról is, hogy a még önkormányzati tulajdonban lévő lakóépületek mintegy 10%-át inkább lebontják tarthatatlan állaguk miatt. Mindezt egy olyan városrészben, ahol az adózók aránya a legalacsonyabb Budapesten és az egy adózóra jutó adóalap a harmadik legalacsonyabb a városban – vagyis, ahol ma is nagyon sok olyan család lakik, akik segítség nélkül nem képesek önálló lakhatásukat fenntartani, nemhogy felnövekvő gyerekeiknek piaci áron önálló lakást vásárolni.

Ezek az – olykor elképesztő mélyszegénységben élő – kisnyugdíjasok, munkanélküliek, vagy éppen dolgozó szegények, kiskeresetűek most részben attól rettegnek, hogy „lebontják fejük fölül” a házat, s vajon milyen, úgymond megfelelő, cserelakást kapnak majd – de többnyire nem kapnak megbízható tájékoztatást arról, hogy bontás, vagy éppen ellenkezőleg privatizálás vár-e rájuk?! De attól is rettegnek – hisz nem véletlenül nem vették meg eddig bérlakásukat -, hogy rájuk kényszerítik lakásuk megvételét (a csábító ajánlatokat és ijesztgetéseket váltogatva) és ezzel rájuk dől mindaz a fenntartási és felújítási probléma, melyet a vagyonkezelő mindeddig mulasztott megoldani.

Valójában a 2016 decemberében elfogadott józsefvárosi lakáseladási rendelet éppen arról szól, hogy ugyan megmaradt lakásait az önkormányzat piaci árak 50-55%-án adná el, de olyan részletfizetéssel, ahol a havi részletek nem haladják meg a mindenkor önkormányzati lakbéreket. De ez az alacsony jövedelmű bérlőket cseppet sem nyugtatja meg, hisz ők is látják, hogy a tetőtől a pincéig bármikor bármi leszakadhat, elromolhat, s bármikor a fizetéseképtelen, majd lakásukat veszítő tulajdonosok sorsára juthatnak.

Ugyan a privatizáció mellett érvelve, de ugyanez derül ki a Kocsis Máté által jegyzett, már említett előterjesztésből is. Csak az érintett lakásállomány értékmegőrzése mintegy évi 1,5 milliárd forint lenne. Jelenleg ennek harmadát teszi ki a fizetendő lakásbérleti díjak összege. Ettől az évi egy milliárd forintos tehertől kíván megszabadulni az önkormányzat – s ezt nem mi mondjuk, erről szól az előterjesztés -, vagy magyarul, ezt kívánják a város „felelős” vezetői áttérhelni a – többnyire létminimum alatt élő – lakókra. Kezdenek vele majd azt, amit tudnak...

A döntéshozó testület elé terjesztett javaslat szakszerűségét is mutatja, hogy arról elfejtettek említést tenni, hogy az önkormányzati bérházak egy részében üzlethelyiségek is vannak, s összességében a helyiségbér-bevétel több száz millió forintot tesz ki évente (még az üres helyiségek magas száma mellett is), valamint a korábbi lakáseladásokból (nem is beszélve a telek-eladásokról) származó bevételek is száz milliós nagyságrendűek. Ezek a bevételek jó, pontosabban jobb esetben mind a meglévő önkormányzati vagyon felújítását, értékmegőrzését kellene, hogy szolgálják. Ha ez így történt volna eddig, akkor most nem az évtizedek óta elmaradt felújításokkal megterhelt házak átpasszolásán kellene ügyködni.

Józsefváros, a maga arcpirítóan kevés önkormányzati bérlakásával (a kerületi lakásállomány 6,1 %-a)– leírni is szégyen – Budapesten a második legtöbb bérlakással rendelkezik. Vagyis Józsefváros vezetésének már évek óta azért kellett volna lobbiznia a kormánynál és a fővárosnál, hogy foglalkozzon ezzel a kérdéssel, vagyis találja meg a szabályozásnak és a támogatásnak azt a módját, amivel az ilyen önkormányzatok megtarthatják, és jó minőségben fel is újíthatják, nota bene bővíthetik önkormányzati lakásállományukat! Józsefváros vezetése ezt is elmulasztotta, miközben egy-egy – olykor meghirdetett – lakáspályázatra tömegesen jelentkeznek azok a józsefvárosi lakók, akik más módon nem tudtak önálló lakhatáshoz jutni, családot alapítani, végre saját otthont teremteni.

“Nemrég meg kellett szólalnom a kőbányai önkormányzat érvelése kapcsán is – a mostani józsefvárosi vezetés érvelése is pontosan ugyanez –, nevezetesen, hogy nem éri meg ezeket a rossz állapotban lévő, kevés bevételt hozó bérlakásokat, még megmaradt önkormányzati épületeket fenntartani/megtartani. (http://hvg.hu/.../20180417_Antiszoocialis_rehabilitacio_a_22es...). De gondoljunk csak bele, amíg a parkokban, játszótéren, utcákon és sorolhatnánk még, nem szednek valakik belépő díjat – és ezzel most senkinek akarok rossz ötleteket adni -, addig ugye ezekre is mind-mind azt lehetne mondani, hogy „nem éri meg”, csak viszi a pénzt. Mégsem mondjuk, mert természetesnek tartjuk, hogy ezeknek a szolgáltatásoknak a minél jobb fenntartásáról az önkormányzatunknak kell(ene) gondoskodnia – befizetett nem kevés adónkból. Ugyanígy természetes, hogy ha élnek köztünk olyan emberek – nem is kevesen -, akik saját lakhatásukról (plusz lakott épületük felújításáról) önerejükől gondoskodni nem képesek, akkor erre a célra is fordítanunk kell a közösen befizetett adókból valamilyen formában.

„Nem éri meg?!“ – próbáljuk meg végiggondolni ezt az érintett emberek sorsát szem előtt tartva.”- zárja bejegyzését Dr.Győri Péter

Megosztás:

Ossza meg ezt a cikket és kövessen minket facebookon, nekünk ezzel segíthet.

Tisztelettel köszönjük!

A PestiBulvár csapata

Garai